

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.596 van 16 januari 2003
in de zaak A. 131.330/XII-3728.**

In zake : de NV LABONORM,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. Van Heuven,
kantoor houdende te Kortrijk,
President Kennedypark 8b

tegen :

de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Labonorm op 3 januari 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van

- “- de beslissing met ongekende datum, waarbij de overheidsopdracht uitgaande van de provincie Oost-Vlaanderen, met als besteknr. BB 2002-0052 wordt toegewezen aan de nv Potteau Labo
- de beslissing met zelfde ongekende datum, waarbij de offerte van verzoekster voor de overheidsopdracht uitgaande van de provincie Oost-Vlaanderen, met als besteknr. BB 2002-0052 als onontvankelijk wordt geweigerd”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 7 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 2003 om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. Van Heuven, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van bestuurssecretaris C. Impens, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij beslissing van de provincieraad van 29 augustus 2002 de verwerende partij een openbare aanbesteding uitschrijft betreffende de uitrusting van laboratoria in het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek; dat in de aankondiging van de opdracht, in het Bulletin der Aanbestedingen van 27 september 2002, wordt bepaald dat betreffende de technische bekwaamheid, het bewijsstuk “ISO-norm 9002” wordt verlangd; dat in de synopsis van het toepasselijke bestek, op bladzijde drie, bij de “inlichtingen over de eigen toestand van de aannemer” is vermeld : “attest ISO 9002 : vereist”; dat als regel in verband met de kwalitatieve selectie het bestek, op bladzijde vijf voorschrijft dat “de aannemer dient te beschikken over [een] ISO 9002-certificaat in het domein van de werken beschreven in onderhavig bestek”; dat bij de opening der offertes op 7 november 2002 twee inschrijvers een offerte blijken te hebben ingediend, de verzoekende partij voor 472 478,77 euro en de NV Potteau Labo voor 536 256,11 euro; dat bij schrijven van 16 december 2002 met bijlage de verzoekende partij aan de verwerende partij laat weten dat het handhaven van de ISO 9002-norm onwettig is; dat de bestendige deputatie van de provincieraad op 19 december 2002 beslist de opdracht toe te wijzen aan de NV Potteau Labo; dat in die beslissing de NV Potteau Labo als enige regelmatige inschrijver wordt beschouwd en “in overeenstemming is met de bepalingen van het bestek” omdat zij blijkbaar zelf beschikt over een ISO 9001-certificaat, waarin het gevraagde ISO 9002- certificaat zou zijn begrepen; dat de verzoekende partij niet ontkent dat zijzelf over geen van de voormelde certificaten beschikt;

Overwegende dat de verzoekende partij elk van haar middelen in wezen steunt op grieven die betrokken kunnen worden op het vereiste ISO 9002-certificaat waarover de verzoekende partij niet beschikt; dat zij dit een niet op straffe van nietigheid gesteld voorschrift vindt (eerste middel); dat het volgens haar niet is toegestaan om een ISO-certificering te vragen om de technische bekwaamheid te bewijzen (tweede middel); dat zij betoogt dat het bestek daardoor op maat van één aannemer is geschreven (derde middel) en ten slotte stelt dat het bestek nergens verantwoordt waarom die certificering vereist is (vierde middel);

Overwegende dat de verzoekende partij reeds van bij de kennisname van de aankondiging van de in het geding zijnde opdracht diende te

weten dat zij geen regelmatige inschrijver zou zijn, nu zij zelf niet over het gevraagde ISO-certificaat beschikte; dat zij dan toch verkoos, met kennis van het bestek waarin dezelfde vereiste was opgenomen, een offerte in te dienen waarbij zij een ISO-certificaat van een andere aannemer voegde; dat zij er in haar middelen zelf lijkt van uit te gaan dat zij door dat vereiste was uitgesloten van elke kans op het verkrijgen van de opdracht; dat zij tegen de beslissing die aan de grondslag lag van het bestek en van de aankondiging binnen de termijn van zestig dagen nadat zij er kennis van had, niet is opgekomen; dat die beslissing wat haar betreft, definitief lijkt te zijn geworden; dat dienvolgens met toepassing van het bestek de opdracht haar in elk geval niet zou mogen worden toegekend, zodat zij geen belang lijkt te hebben om met een verzoek tot nietigverklaring de eindbeslissingen aan te vechten om de opdracht aan de NV Potteau Labo toe te wijzen en om haar eigen offerte als onregelmatig te weren; dat daaruit volgt dat ook de voorliggende vordering tot schorsing niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij te dezen weliswaar betoogt dat zij zou gerechtigd zijn de wettigheid van het kwestieuze vereiste voor het eerst te betwisten in haar beroep tegen de bestreden eindbeslissingen; dat zij daarbij steun zoekt in de leer van de complexe rechtshandeling die op het terrein van de overheidsopdrachten zou toestaan dat tegen de bestreden besluiten middelen worden aangevoerd die ontleend zijn aan de onwettigheid van voorbereidende beslissingen, zoals in dit geval de beslissing tot vaststelling van het bestek, ook al is de termijn verstreken waarbinnen die beslissingen zelf bestreden kunnen worden; dat zij daarin echter niet kan worden bijgetreden; dat immers de voorbereidende beslissing waarvan de verzoekende partij de onregelmatigheid aanvoert haar immers van elke kans tot deelname aan de opdracht en zodoende op toewijzing heeft uitgesloten en wat haar betreft dan ook onmiddellijk grievend was; dat, zoals de Raad van State in zijn arresten nr. 74.399 van 23 juni 1998 en 82.958 van 19 oktober 1999 reeds heeft aangenomen, in de huidige stand van de procedure inzake overheidsopdrachten de opvatting moet worden gehuldigd dat een beroep op de leer van de complexe rechtshandeling slechts mogelijk is indien de voorbereidende beslissing de betrokkene niet van elke kans op toewijzing berooft, hetgeen te dezen niet het geval is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien januari 2003, door :

de HH. D. VERBIEST,
 F. BONTINCK,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

D. VERBIEST.